

ČESKOSLOVENSKÁ
PSYCHOLOGICKÁ SPOLEČNOST
PŘI ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMII VĚD
Rašínovo nábř. 6, 128 00 Praha 2

Vážený pan
PhDr. Jiří Horina
Havličkova 60
Hronov

Vážený pane doktore,

hluboce si vážíme Vašich morálních postojů, pro které Vám bylo v minulých letech znemožněno vykonávat i psychologickou profesi. Jako malý projev naší úcty a díky za Vaši občanskou statečnost Vás s radostí jmenujeme

č e s t n ý m č l e n e m

Českomoravské psychologické společnosti.

Přejeme Vám do dalších let hodně pohody, potěšení v osobním životě i v práci a těšíme se na další odborná i pracovní setkávání.

Za Radu ČMPS

9. 7. 1992

H. Junová
PhDr. H. Junová

předsedkyně

Hronov, 25.6.1992

Vážená paní doktoro,

nejsem si zcela jist, zda si zasluhuji Vámi navrhouvanou poctu, jsou jistě lidé, kteří mají zásluhy nepoměrně větší /pokud se o zásluhách zde vůbec dá mluvit/. Nicméně, dám na Vás a dohodneme se konkrétně : Vaše pozvání přijímám.

V této souvislosti Vás prosím o laskavé zaslání programu /vč. seznamu přednášek/, abych se dostal na potřebnou informační úroveň. Okamžitě po obdržení programu Vám sdělím podrobnosti stran příjezdu.

A ještě : pokládáte za vhodné, abych i já přispěl nějakým příspěvkem? Mám zpracovánu řadu temat, která jsem z různých důvodů během uplynulých let nikde neprezentoval, o nichž si však myslím, že by mohla mít ještě i dnes nějaký smysl..

Pokoušel jsem se Vám během dneška zavolat telefonicky, nikdy se mi to však nepodařilo. Zkusím to ještě večer k Vám do bytu, abychom se konkrétně domluvili. /Nevím, kam Vám mohu telefonovat v prac. době, na č. 692 64 96 se hlásí nikoliv společnost psychologů, nýbrž filologů.../

Do Olomouce se po poměrně dlouhém „půstu“ velice těším. Upřímně Vás pozdravuji a těším se na Vaši odpověď.

PhDr. Jiří Horina
Havlíčkova 60
549 31 Hronov

J. Horina

TB 81425/volací č. 0441/ - nejlépe večer po 19. hodině
TZ 22006/dtto/- Úřad práce Náchod, pouze pondělí a úterý
/volací znak stejný 7-12 h.

Hronov, 15.1.1990

žena paní doktoro,

děkuji Vám za Váš dopis a hned odpovídám na Vaše jednotlivé dotazy. Po absolvování FFUK v r.1952/obor filosofie-psychologie, hlavní učitelé J.B.Kozák, J.Patočka, resp. J.Stavěl, J.Doležal/ jsem nastoupil na vojnu, kde jsem byl záhy - po jakési ideologické kontraversi/obhájce TGM/ - převelen do PTP. V souvislosti s tím se mi po návratu do civilu nepodařilo hned najít adekvátní zaměstnání, takže jsem vzal za vděk pedagogickou práci v učňovském školství, kde jsem setrval v letech 1955-1959. Potom v souvislosti s nástupem manželky /lékařka/ do pohraničního Broumova jsem pracoval v letech 1959-1964 v technické profesi /navíc jsem vystudoval večerní průmyslovku strojní/ve strojírenském podniku Strojtex Meziměstí. Odtud jsem v r.1964 přešel do ekonomicko organizačního ústavu bavlnářského průmyslu, kde jsem v letech 1964-1967 pracoval v oblasti psychologie práce. V té době jsem publikoval v PEP, Čs.ps. i jinde; rozsáhlá přednášková činnost to vše doplňovala.

Po nabídce na místo podnikového psychologa ze strany n.p.Tepna Náchod jsem dal v Orgatexu výpověď, což se však setkalo s doslova obrovským odporem tehdejšího ředitele Orgatexu Květoslava Hradeckého, který se také postaral o zmaření mého záměru. Odešel jsem však stejně, a to do analogické organizace v průmyslu lnářském /Lnářský průmysl, GR, resp. jeho ústav Orgalen - Trutnov, Dvůr Králové n.L./ Zde jsem v letech 1967-1970 pracoval jako vedoucí výzkumný pracovník v Modelovém pracovišti sociálního výzkumu v Úpici; v tomto období jsem zpracoval poměrně rozsáhlý soubor výzkumných prací zaměřených na mobilitu, adaptaci a výkonnost profesí D i HIA. Byla to velmi zajímavá práce ve výborném kolektivu a s dobrou odezvou v praxi lnářských podniků a závodů.

Po okupaci v r.1968-1969 jsme na tomto pracovišti pokračovali nerušeně v práci, rok 1970 však s postupující tzv. normalizací přinesl podstatné zhoršení celkového politického klimatu, což vyvrcholilo tím, že můj bývalý šéf Kv.Hradecký otiskl v krajském deníku KSČ Pochodeň udavačský článek o mně jako exponentu KAN - krátce řečeno, vyličil mě jako zloducha zcela v duchu tehdejší publicistiky. Následovalo krátké období váhání mých nadřízených, které vyvrcholilo tím, že jsem obdržel výpověď od generálního ředitele Lnářského průmyslu s datem 13.7.1970 podle § 46 odst.1, písm.e/ zákoníku práce /„Výpověď dáváme z toho důvodu že jste svým jednáním a chováním v období roku 1968 narušoval socialistický společenský řád.“/ Prac.poměr končil 31.10.1970./ Ještě poznamenávám, že k mým „hříchům“ patřila i moje účast v protestech proti vpádu vojsk v srpnu 1968.

Stál jsem tedy před rozhodnutím, co dále... Po několika pokusech o sehnání vhodného zaměstnání jsem nakonec 1.11.1970 nastoupil do n.p. Kovošrot, provozovna Hronov/podn.řed.tehdy bylo v Hradci Králové/, a to v profesi palič a třídič kovového odpadu. První týdny a měsíce byly dosti krušné/práce v blátě, vodě, sněhu, prachu; denní norma zhruba 10 tun materiálu s převahou ruční práce/, postupně jsem si však zvykl a zapracoval se, což nakonec vyústilo i v několikrát získání „titulu“ vzorného pracovníka atd. Podmínky pro nějakou soustavnější odbornou činnost byly nepřilíživé, únava po práci byla značná, nicméně jsem během prvních několika let zpracoval řadu zpráv o psychologických aspektech vzdovného odměňování, zvláště se zaměřením na možnosti typologického zpracování de Na sklonku sedmdesátých let jsem se navíc ještě začal zabývat aktivní činností v sportu, zvl. v atletice, z čehož jsem vytěžil velmi zajímavý faktografický materiál o problematice životního stylu, tréninku a výkonnosti běžců vytrvalců; knížička pak i vyšla, dokonce ji recenzoval Jaro Křivohlavý. - Pochopitelně jsem se v průběhu let pokoušel o změnu zaměstnání ve smyslu profesního uplatnění/např. vesnička SOS/, avšak vždy jsem byl nakonec odbyt s tím, že buď je již místo obsazeno/což většinou byl nesmysl/ nebo že kádrově nevyhovuji. To jsou známé situace, možno říci zcela typické.

Jak léta ubíhala, bylo mi stále jasnější, že za dané politické konstelace není naděje na uplatnění, pokusů bylo nemálo, vždy však bez výsledku. Po krátkém přesluhování jsem pak v lednu 1989 odešel do důchodu, kde jsem

dvířel.

Jako důchodce mám nyní více času i na studium a úvahy o otázkách svých mou vlastní profesí. Mám zpracované některé materiály, které jak jsem průběžně s překvapením zjistil - velmi odpovídají směrům v ekonomice i potřebám sociálního výzkumu, které se objevují odk konce loňského roku.

Nicméně : jsem natolik realista, že mi je naprosto jasné, že nějaký totální uplatnění je v mém případě asi dosti problematické, protože v mém regionu /SV Čechy/ prakticky žádná odborná pracoviště nejsou a - za druhé - vzhledem k profesi mé manželky (obv. lékařka s dosti časově náročným dojížděním/ opravdu nemohu pracovat někde úplně jinde. Za reálné a prakticky přijatelné pokládám nějaký způsob externího působení, kdy bych nebyl nucen nějak extrémně dojíždět. To ovšem zřejmě záleží na příslušných známostech a kontaktech v řídicí sféře i mezi kolegy psychology či sociology. Něco v této věci se již snažím podnikat, takže bez naděje zcela nejsem.

A nyní tedy - co by bylo třeba konkrétně právě teď dělat?

Domnívám se, že nejspíše toto:

- vypátrat, zda se chystají nějaké právní podklady/vyhlášky, směrnice, zákony a p./upravující postup a meritorní znaky rehabilitace postižených psychologů;
- zjistit rozsah těchto podkladů v tom smyslu, zda platí pro jednotlivé rezorty/i ministerstva/, v nichž postižení psychologové v době své likvidace působili;
- navázat kontakty s federálním ministerstvem sociálních věcí/min. pan Miler/ a pátrat po reálných možnostech nejen morálního, ale i hmotného odškodnění, zjistit přesně algoritmus nutného postupu vyřizování těchto záležitostí, zejména i v tom smyslu, aby hledání spravedlnosti nebylo pro postižené zdrojem dalšího stresu a martyria;
- navázat kontakt s českým ministerstvem spravedlnosti ve stejném smyslu.

Pokud jde o mou prognózu dalších možností, domnívám se že půjde jednak o morální satisfakci/jakési odmítnutí platnosti zmíněného §/, jednak o finanční odškodnění/zda jednorázové nebo úpravou důchodů, to asi bude nutno řešit individuálně - hlavně aby zde nemuselo dojít k různým stresujícím komplikacím.../.

Toto jsou tedy moje připomínky. Děkuji Vám předem za laskavou péči o tyto velice složité a obtížné záležitosti. Pokud byste považovala za nutný i osobní kontakt, přijel bych podle potřeby za Vámi do Prahy, nebo bych alespoň zavolal na Vaše číslo 547725/je to do bytu nebo na pracoviště - kdy bych měl nejspíše volat, dopoledne nebo večer?/.

Upřímně Vás pozdravuji a do náročné práce Vám přeji hodně síly a trpělivosti.

PhDr. Jiří Horina
Havlíčková 60 *A. Min*
54931 Hronov
0411 tel. byt 81425

Telefonická zpráva 23.2.

informace o vývoji

důležitosti, v. budi. i. pokusit se jít (ne! představení m. b. do) navolat

ni pochopení v. b. i. psychologického dnu

ni budi. i. a. k. d. d. materiálu pro studium o osobnosti